

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηοῦ καὶ Ι. Μ. Λαμβέρρη διευθύνοντος.

ΤΟ ΚΛΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΟΜΟΦΡΟΝΩΝ

Οἱ ἀπανταχοῦ ὁμόφρονες, οἱ ἐκ τῶν ἄρθρων ἡμῶν λαμβάνοντες ἀφορμὴν ν' ἀναπτύσσωσιν εἰς εὐρυτέρους κύκλους ὁμογενῶν τὰ καθήκοντα αὐτῶν πρὸς τὴν κοινὴν μητέρα, τὴν Πατρίδα, οἱ φιλοπάτριδες οὗτοι πράκτορες καὶ διαλαληταὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν πρέπει νὰ λησμονῶσιν, ὅτι ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ μόρφωσις αὐτῶν δὲν τοῖς παρέχει μόνον δικαιώματα ἀπέναντι τῶν ἀπλουστέρων καὶ ὀλιγώτερον μορφωμένων, ἀλλὰ τοῖς δίδει καὶ εὐθύνas σοβαρὰς διὰ πᾶσαν τυχὸν ἄγνοιαν ἢ ἀμεριμνησίαν τῶν συντοπιτῶν τῶν προκειμένου περὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων.

Τὸ νὰ εἶναι τις φιλόργυρος καὶ νὰ δένη μὲ δέκα κόμλους τὰ χρήματά του, ὅταν περίξ του σπαράσῃ τοὺς ἀδελφούς του ἢ πείνα καὶ ἡ ἀσθένεια, εἶναι βεβαίως καὶ ἀντιχριστιανικὸν καὶ ἀπάνθρωπον. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ αὐτό, δὲν εἶναι χειρότερον μάλιστα τὸ νὰ κρατῇ δι' ἑαυτὸν κλειστὸν τὸ ταμεῖον τῶν γνώσεών του καὶ ν' ἀρίνη τοὺς ἀδελφούς του εἰς τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας, ὅταν μάλιστα ἐκ ταύτης δὲν ζημιοῦνται μόνον αὐτοί, ἀλλὰ βλάπτεται ἡ Πατρίς;

Καὶ ὅπως δὲν δικαιολογεῖται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος γνωρίζων καὶ αἰσθανόμενος ὅτι ὁ ἀδελφός του πεινᾷ δὲν σπεύδει ἀπρόσκλητος νὰ τῷ προσφέρῃ ἐν τεμάχιον ἄρτου, ἀλλὰ περιμένει παράκλησιν, περιμένει ταπεινωτικὴν διὰ τὸν πεινῶντα αἴτησιν, οὕτω δὲν δικαιολογεῖται ἐπίσης καὶ ὁ μὴ σπεύδων αὐθορμήτως νὰ φωτίσῃ τοὺς ἀδελφούς του καὶ καθοδηγήσῃ τὴν ἐθνικὴν καὶ πατριωτικὴν πορείαν αὐτῶν.

Ἀπειρα, ὥραϊα καὶ συγκινητικὰ θὰ ἡδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἀνέκδοτα, χαρακτηρίζοντα τὴν πολλαχοῦ ἀσκουμένην ὑπὸ τῶν ὁμοφρόνων καὶ ἀναγνωστῶν ἡμῶν κατήχησιν τῶν ἀπλουστέρων εἰς τὰ ἀληθῆ τοῦ γένους ἡμῶν συμφέροντα. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατηχήσεως ταύτης δὲν εἶναι μυστικά καὶ ἄγνωστα, ἀφοῦ πάντες οὗτοι ἐπιβραβεύονται βλέποντες ἐνισχυομένην καθεκᾶσθην περισσότερον τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, γεφυρουμένην τὴν ἐθνικὴν ἐνότητα, χαλυβδουμένην τὴν ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην.

Ἀλλὰ θὰ ἡυχόμεθα ἀκόμη εὐρυτέρα καὶ συστηματικωτέρα νὰ καταστῇ ἡ κατήχησις αὕτη. Θὰ ἡυχόμεθα ὅχι ὡς γενναιοφροσύνη καὶ συγκατάβασιν ν' ἀσκήται, ἀλλ' ὡς χρέος ἀπαραίτητον, ὡς χρέος ἱερὸν, διότι οὕτω μόνον θ' ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὸ φῶς ὁλόκληρος ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς καὶ θὰ βλέπῃ τὰς ἐνέδρας καὶ τοὺς κινδύνους, εἰς οὓς προσπαθοῦσι νὰ τὸν παρασύρῳσιν ἐχθροὶ ἑξωτερικοὶ καὶ ἐσωτερικοί, ἀπειλοῦντες τὸσον τὰ Ἕλληνικά ἐδάφη ὅσον καὶ τὰς Ἕλληνικὰς ψυχάς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ τυφλοῦ

(Ἰωάν. Κεφ. 9, 1-38)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων¹ ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ῥαββί,² τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν, ἔρχεται νῦν³ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ⁴ ᾤ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπὼν ἐπτυσσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ὑπαγε νύχαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμυνεύεται ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο. καὶ ἦλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;⁵ ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν. ἄλλοι δὲ ὅτι ὁμοιος αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἀνεώχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισε μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νύχαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστίν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα. Ἀγούσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησε ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέφξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκε μοι ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐνίψαμιν, καὶ βλέπω. ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ.⁶ ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα⁷ ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, ὃν ἡμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἠλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους. ἦδη γὰρ συνετέθειντο⁸ οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, εἴαν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος⁹ γένηται. διὰ τοῦτο οἱ

ἡμῶν μετὰ τῶν ἀρχαίων καὶ ἡ πλουσιωτάτη ἱστορικὴ πηγή πρὸς γνῶσιν τοῦ πνευματικοῦ βίου, τῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς δὲ τούτοις θὰ συντελέσῃ πλείστον εἰς ὁρθὴν κατανόησιν πολλῶν μεταγενεστέρων, μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων πραγμάτων.

Ἐπ' ἐσχάτων ἡ εἰρημένη ἐπιτροπεία ἐδημοσίευσεν Ἀνακοίνωσιν, ἐν ᾗ παρατίθενται ἐξητασμένοι λέξεις τινὲς τῆς γλώσσης ἡμῶν, (αἶμα, βαρθαλαμίδι, γλῶν, δάσκαλος, ζῳδιον, ἡλεόπορος, ἡλιοπύριν, θαρρετός, λαδώνω) καὶ Ποράκλινδιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ λογίους Ἑλλήνας, ἵνα οὗτοι εὐαρεστούμενοι συντελέσωσι κατὰ δύναμιν ἕκαστος ὑπὲρ τῆς ὅσον ἐνεστί τελειότητος τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἀληθῶς ἔργου. Ἀναδημοσιεύοντες ἐν τοῖς Πατρίοις τὴν παρακλήσιν ταύτην κρίνομεν περιττὸν νὰ συστήσωμεν αὐτὴν ἰδιαιτέρως, ἀρκούμεθα δὲ νὰ εἰπωμεν τοῦτο μόνον, ὅτι καὶ ὀλίγας καὶ ὀλιγίστας λέξεις, ἂν τις πέμψῃ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, εὐμενῶς ἔσονται αὐταὶ ἀποδεκταὶ καὶ ὅτι καθήκον παντός Ἑλλήνος εἶναι νὰ συντελέσῃ κατὰ δύναμιν εἰς γνῶσιν καὶ τῆς διαλέκτου τῆς χώρας του καὶ τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς. Ἡ περὶ τῆς δ' λόγος πρόσκλησις ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ λεξικοῦ ὁρμωμένη ἐκ τῆς πολλαπλῆς σπουδαίότητος καὶ τῆς πολυμεροῦς ἀξίας τῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ λαλουμένης γλώσσης ἀδιακόπως ἀπὸ τινος χρόνου φροντίζει περὶ τῆς συναγωγῆς καὶ καταγραφῆς παντός, κατὰ τὸ δυνατόν, τοῦ οἰκείου ὕλικου.

Καὶ μελετῶσι μὲν ἀπὸ ἔτους οἱ τῆς συντάξεως τοῦ Λεξικοῦ ἐπιμελούμενοί πλείστας ἐκδεδομένας τε καὶ ἀνεκδότους συλλογὰς, τῶν δ' ἐν αὐταῖς κειμένων λέξεων τὰ δελεῖα θὰ πληρώσωσι μὲν μετ' ὀλίγον 200 μεγάλα κυρία, θὰ διατελῶσι δ' ἐπὶ μακρὸν ἔπειτα πληροῦντα ἕτερα πρόσθετα· ἀλλ' ἔξω πάσης ἀμφιβολίας εἶναι ὅτι τὸ μέχρι τοῦδε περισυλλεγμένον ὕλικόν τυγχάνει ὅν ὀλίγον τοῦ ὅλου σωζομένου θησαυροῦ μέρος. Κατὰ τοὺς πιθανωτάτους ἡμῶν ὑπολογισμὸς ὅς ἀγνώστα εἰσέτι ὑπολείπονται μέρη οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν ἐννέα δεκάτων.

Πρὸς συναγωγὴν αὐτῶν θερμῶς ἐπικαλούμεθα τὴν ἐπικουρίαν τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ φιλοτίμων λογίων, οὐ μόνον φιλολόγων καὶ διδασκάλων, ἀλλὰ καὶ θεολόγων, ἱερέων, μοναχῶν, φυσιοφίλων, ἱατρῶν, νομικῶν, ἐμπόρων καὶ ἄλλων ἐπαγγελματιῶν.

Πάντες οὗτοι ἐπικουροῦσι τῇ καθόλου ἐπιστήμῃ τὸν ἔρανον αὐτῶν εἰσφέροντες καὶ ἐπιτελοῦσιν ἔργον Ἑλληνικὸν καὶ ἑξοχὴν ἐθνικὸν σφίζοντες ἀπὸ λήθης τὰ ἐκ πολλῶν τινων λόγων κινδυνεύοντα τίμα γλωσσικὰ τοῦ εὐγενοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ κειμήλια.

Ἰκανὰ ἤδη, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἐξηφανίσθησαν!

Ἡ Ἐπιτροπὴ στοχαζομένη τῆς μεθοδικῆς συναγωγῆς καὶ τῆς πιστῆς ἀναγραφῆς τῶν στοιχείων τοῦ ἐν ἑκάστῳ Ἑλληνικῷ τόπῳ κρατοῦντος γλωσσικοῦ ἰδιώματος καλὸν κρίνει νὰ παράσχῃ τὰς ἐξῆς συντόμους ὁδηγίας εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπικουρήσωσιν αὐτῇ ἐν τῷ δυσχερεστάτῳ ἔργῳ. Καὶ οὗτοι πάντως θὰ εἶναι οὐκ ὀλίγοι.

Οἱ φθόγγοι τῶν λέξεων ἀποδοτέοι πιστῶς κατὰ τὴν γνησίαν τοῦ λαοῦ προσφορὰν. Ἐν ἀνάγκῃ γενέσθω χρήσις καὶ ξένων γραμμάτων, b, ch, d, g, j.

Εὐκτεὰ πᾶσα οἷα δὴποτε λέξεώς τινος παραμόρφωσις, γινομένη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς πρὸς τὸν ἀρχαῖον τύπον προσεγγίσεως καὶ ἐξομοιώσεως. Ὁραῖον εἶναι τὸ ἀληθῶς λαλούμενον.

Πολύτυπός τις λέξις καταγραφτέα κατὰ πάντας αὐτῆς τοὺς τύπους, συγκαταγραφτέα δὲ τὰ συνώνυμα.

Πολλὰ ἀρχαῖα καὶ μεταγενέστερα οὐσιαστικὰ ὀνόματα μετέβαλον γένος ἢ κλίσην· ἀλλὰ σφίζουσι μόνον τὸν ἐνικὸν ἢ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν· ἀλλὰ προφέρονται κατὰ συνίτησιν, ὅλλα δ' ἄνευ αὐτῆς. Ἐν τούτοις καὶ τοῖς τοιοῦτοις μεγάλης ὑπάρχει ἀνάγκη προσοχῆς.

Παρ' ἑκάστῳ οὐσιαστικῷ γραπτῇ τὰ ὑπάρχοντα ὑποκοριστικά καὶ μεγεθυντικά.

Σημειωτέοι οἱ ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι χρόνοι τῶν ῥημάτων, πρὸς δὲ καὶ ἡ συναίρεσις ἢ τὸ ἀσυναίρετον αὐτῶν. Διασταλτέα δὲ καὶ αἱ φωναί, ἡ ἐνεργητική, ἡ παθητική, ἡ μέση.

Αἱ ποικίλαι σημασίαι λέξεώς τινος καταγραφτέαι πᾶσαι ἀκριβέστατα. Πρὸς διασφύρην παρασημειωτέα ὡς πλείστα παραδείγματα φράσεων, γινωμικῶν, παροιμιῶν, ᾠμάτων. Πλείστης καὶ μεγίστης τῆς προσοχῆς καὶ μελέτης ἡ Ἐπιτροπὴ ἀξιοῖ τὸ σημασιολογικὸν καὶ φραστικὸν τῆς λεξικογραφικῆς ἐργασίας μέρος.

Αἱ προλήψεις καὶ αἱ συνήθειαι (παίγνια, χοροὶ κ.τ.λ.) αἱ ἔχουσαι σχέσιν πρὸς λέξιν τινὰ ἐκθετέαι σαφῶς.

Ζῶων, φυτῶν, μετάλλων καὶ ἄλλων τοῦ φυσικοῦ κόσμου πραγμάτων ἡ περιγραφή γενέσθω ἐκτενής καὶ πιστή. Ὡσαύτως δὲ ἡ τῶν ἐνδυμάτων, καλυμμάτων, ἐπιπλῶν, ὀργάνων, σκευῶν. Ἐν ἀνάγκῃ προσθετέαι, εἰ δυνατόν, καὶ εἰκόνες αὐτῶν.

Ἀναγραφτέαι καὶ αἱ ξέναι λέξεις, Λατινικαί, Ἰταλικαί, Γαλλικαί, Σλαβικαί, Τουρκικαί καὶ ἄλλαι μετὰ τῶν σημασιῶν.

Καθόλου μὲν ὅς ἐρωτῶνται μάλιστα γέροντες καὶ γραῖαι, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῶν λέξεων τῶν δηλουσῶν πράγματα τοῦ γεωργικοῦ, ἐμπορικοῦ, ναυτικοῦ καὶ ἄλλου ἐπαγγελματικοῦ βίου οἱ εἰδικοί.

Ἀποτεινόμενοι πρὸς ἀπαξάπαντας τοὺς λογίους τῆς ἀπανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐθνικῆς ἡμῶν διασπορᾶς μόνον ἀφορμὴν εἰς σοφοὺς παρέχομεν.

Αἱ συμβουλαὶ αὐτῶν θὰ εἶναι πολύτιμα εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν ἐπικουρήματα.

Καὶ τὸ ἔργον εἶναι Πανελληνίον· ἐκάστη ἄρα τῆς διασπορᾶς γωνία καὶ ὀφείλει καὶ δύναται νὰ εὕρῃ τὸν προσήκοντα τόπον ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Λεξικῷ· ἐν τῷ ἡμετέρῳ εἰδικῷ καταλόγῳ τῶν ὀνομάτων τῶν τόπων, ἐξ ὧν ἔχομεν ὀλίγον ἢ περισσώτερον ὕλικόν, ἀριθμὸν αὐτῶν μέχρι τοῦδε ἐσημειώσαμεν τὸν 200· τόσαι μόνον, ἐρωτῶμεν, εἶναι αἱ πόλεις. αἱ κῶμαι, τὰ χωρία τοῦ Ἑλληνικοῦ;

Τῆς χρήσεως οὐδὲ τοῦ πρὸς τοῦ τάλαντον εἶναι ἡμῖν ἐξ ἴσου ἀσπασία.

Ἡ προκειμένη θερμὴ παρακλήσις ἡμῶν εἶναι ἀπλὴ ἀπήχησις τῆς φωνῆς, ἣν διάφορον ἐκ Παρισίων ἔβαλεν ὁ μέγας τοῦ Ἑλληνισμοῦ διδάσκαλος, Ἀδαμάντιος Κοραῖς, ὁ ἀθάνατος.

Παρήλθον· ἔκτοτε ἑκάτον Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί!

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς

Ὁ γραμματεὺς

Ὁ πρόεδρος

Πέτρος Ν. Παπαγεωργίου
(Ἐν ἑδρᾷ Τσακάλωφ 37).

Γεώργιος Ν. Χατζιδάκις
(Ἐν ἑδρᾷ Σκουφᾶ 10Α).

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι

Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, τὸ φυτὸν τοῦτο τὸ γόνιμον καὶ εὐχρυσον, ὅπερ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνθήσῃ εἰς ἄλλον τόπον ἢ ὑπὸ τὸν ὠραῖον οὐρανὸν ὅπου ἔλαβε τὴν πρώτην του ὑπαρξιν, πληροῖ εὐωδίας ἐν τούτοις δλόκληρον τὸν κόσμον μὲ ἄρωμα ἀναλλοίωτον.

Μαρσέλ.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Γ. Π. Ζαγαζίκ, Ἀνέγνωμεν, ἐλάβομεν εὐχαριστοῦμεν. Θὰ ἐνεργήσωμεν καὶ θὰ γράψωμεν. — Χ. Κ. Στροφυλιάν, Γ. Ρ. Τρίπολιν, Γ. Β. Μόναχον Εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὴν ἐνθερμον συμμετοχὴν ὑμῶν. — Γ. Μ. Κων)πολιν. Εὐχαριστοῦμεν. Διεύθυνσις ἡλλάγη. — Χ. Π. Βαρώσις. Ἐπίσης. Α. Ι. Βάβα Ἐσκη. Ἐγράψαμεν. — Π. Σ. Ρίον, Συγκινητικὴ τάτη ἡ διὰ τῆς εὐγενοῦς ἡμῶν μερίμνης ἀποστολή. Εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Π. Ἰθάκην, Ν. Κ. Πέργαμον, Εὐστ. Δ. Γιοῦμουλτζινάν, Ν. Κ. Ραιδεστόν, Χρ. Α. Α. Μηλόν, Στ. Δ. Μερσίναν, Ἀρ. Β. Α. Σάμον, Ν. Κ. Ἀγ. Φραγκίσκον, Μ. Χ. Δολιανάν, Κ. Α. Ἀργος, Βασ. Δ. Πειραιᾶ. Ζητηθέντα πρὸς συμπλήρωσιν ἀπεστάλησαν. — Γ. Θ. Ἀργοστόλιον, Α. Πασσαλιμάνι, Κ. Δ. Χειμάρραν. Ἐρρίσαν ἀποστολαί. — Χρ. Σ. Μεσσήνην, Ἐπὶ τῇ εἰδοποιήσει ὑμῶν ζητήσαντες ἐλάβομεν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Γ. Ο. Κάϊρον, Εὐχαριστοῦμεν.

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέργιν

Διευθυντῇ τῶν Πατρῶν

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α.

Εἰς Ἀθήνας.